

Iedereen is welkom, toch?

Iedereen is welkom, toch?

-Voor alle kinderen die een beetje anders zijn-

‘Joehoe. Hoooooiiii!’ Enthousiast zwaait Teun, de schildpad, naar zijn favoriete neef en nicht, Max en Suus.

‘Zijn jullie al klaar voor het familiefeest?’, vraagt Teun opgewonden.

‘Nou, euh’, begint Suus. ‘Het ligt dit jaar wat ingewikkelder dan anders.’ Teun kijkt Suus vragend aan. Hij snapt er niets van. Het jaarlijkse familiefeest is een van de weinige simpele dingen in het leven. Er zijn maar drie regels:

1. Iedereen is welkom.
2. Je moet een goed humeur meenemen. Daar zijn ze echt heel streng in!
3. Iedereen draagt tijdens het feest de rode “familiestrik”.

Die laatste regel vinden ze een beetje gek. Maar ja, oma heeft het bedacht en zolang ze die strik maar één keer per jaar hoeven te dragen valt het allemaal wel mee.

‘Maar waarom ligt het dit jaar dan ingewikkelder?’ vraagt Teun.

‘Mama neemt haar nieuwe buurjongetje mee,’ zegt Suus.

‘Oh, wat leuk.’ Teun heeft nu nog meer zin in het feest. Hij houdt van onverwachte dingen. *Saai zijn kan altijd nog*, roept hij minstens één keer per dag.

‘Ja maar,’ gaat Suus verder. ‘Hij schijnt er een beetje anders uit te zien. Bovendien heeft hij ook een beetje een gekke naam: Vreg!’ Suus spreekt de naam uit alsof ze het iets viezigs is. Ze is een beetje bezorgd, want ze kan niet zo goed tegen veranderingen. Ook Max zit daar niet echt op te wachten en hij snapt niet waarom Teun nog steeds blij kijkt.

Dan zien ze moeder aan komen lopen, samen met Vreg. Moeder loopt voorop en Vreg huppelt achter haar aan. Hij verheugt zich erg om schildpadjes van zijn leeftijd te ontmoeten.

Als het buurjongetje van moeder eenmaal voor hen staat geloven ze hun ogen niet. Max en Suus wrijven in hun ogen in de hoop dat ze het niet goed hebben gezien. Zien ze daar nou echt rondjes op het schild van het buurjongetje, in plaats van vierkantjes? Dat ziet er echt héél gek uit. Dat heeft niemand bij hun in de schildpaddenfamilie. Vreg ziet de afkeurende blikken en het blijge gevoel is helemaal verdwenen maar dat lijkt niemand te zien. Max kucht een keer en mompelt iets van: *Dit is wel op te lossen*. Hij loopt zo snel als een schildpad maar kan gaan naar de schuur. Suus mompelt ook snel *hoi* tegen het buurjongetje en loopt Max achterna.

Teun snapt de hele opwinding niet. Hij vindt die rondjes wel bijzonder. Moeder snapt het wel. Ook zij schrok toen ze hem voor het eerst zag. Een alleraardigst schildpadje hoor, dat zeker. Aan zijn naam kan ze nog wel wennen, maar die rondjes! Ze laat Vreg achter bij de drie en hoopt er maar het beste van. Zij moet nu echt de laatste boodschappen gaan doen voor het familiefeest. *Sla, denk ze, vooral heel veel sla.*

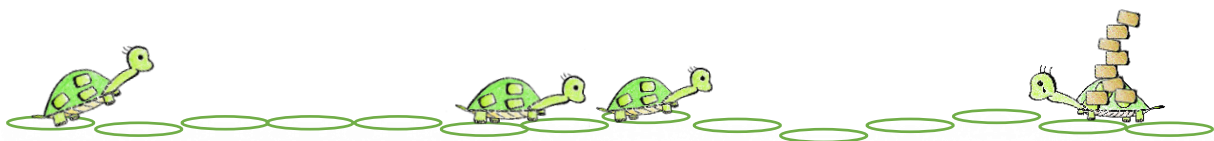
In de schuur heerst een opgewonden sfeer.

‘We móeten er vierkantjes van maken,’ zegt Max heel stellig. ‘Het móet!’ Hij begint alvast wat vierkantjes uit te zagen.

‘Ja, die rondjes kunnen echt niet,’ zegt Suus. Ze pakt de vierkantjes samen met de lijm, loopt naar buiten en plakt ze op het schild van Vreg. Zorgvuldig probeert ze de rondjes te bedekken.

‘Zó!’ zegt ze opgelucht. ‘Beter! Véél beter.’ Arme Vreg snapt er niets van en als Suus een hele stapel op zijn schild heeft geplakt bezwijkt hij bijna onder deze last.

Teun schudt zijn hoofd en doet een stap naar voren.

‘Hoe zit het eigenlijk met de regels van de familie?’ vraagt hij. ‘Of gelden die regels alleen maar als ze óns goed uitkomen?’ Suus en Max kijken een beetje schaapachtig voor zich uit. Teun is wel klaar met dit gedoe. Hij wil het zo snel mogelijk oplossen.

Gekigheid, mompelt hij wat in zichzelf. Hij zal dit varkentje wel even wassen. Of deze twee schildpadjes in dit geval. Natuurlijk doet hij dat op zijn eigen blijde manier. Hij pakt de regels voor het familiefeest er nog maar eens bij.

‘Als we zijn humeur eerst eens opkrikken door die vierkantjes er af te halen!’ Hij begint meteen zijn plan uit te voeren. Omdat de lijm nog niet droog is gaat dat makkelijker dan hij dacht. Een voor een gooit hij de vierkantjes de lucht in.

‘Geen woorden maar dá-há-den,’ begint Teun luidkeels te zingen. Hij ziet een glimlach op het snoetje van Vreg verschijnen.

‘Kijk, een goed humeur!’, roept Teun enthousiast. Dat is familieregels twee, check!’

Teun komt nu echt op dreef. Hij pakt de strik en knoopt hem om bij Vreg, Max, Suus en natuurlijk ook bij zichzelf.

‘Zo, dat is familieregels drie, check,’ zegt Teun. ‘En nu naar het feest.’ Max en Suus kijken Teun verbaasd aan. Het gaat ineens wel erg snel. Kan het zo simpel zijn? Ze kijken van Teun naar Vreg en dan verschijnt er ook bij Max en Suus een glimlach op hun koppie. Ze weten dat Teun gelijk heeft, ze moesten gewoon even wennen, meer niet. Ze roepen samen met Teun:

‘Iedereen is welkom! Regel één...check!’

